80 - अशीतितम दशकम्
स्यमन्तक उपाख्यानम्

सत्राजितस् त्व मथ लुब्धव दर्क लब्धं
दिव्यं स्यमंतक मणिं भगवन् नयाचीः ।
तत् कारणं बहुविधं मम भाति नूनं
तस्यात्मजां त्वयि रतां छलतो विवोढुम् ॥ ॥80-1॥

अदत्तं तं तुभ्यं मणिवर मने नाल्प मनसा
प्रसेनस् तद् भ्राता गल भुवि वहन् प्राप मृगयाम् ।
अहन् नेनं सिंहो मणि महसि मांस भ्रम वशात्
कपींद्रस् तं हत्वा मणि मपि च बालाय ददिवान् ॥ ॥80-2॥

शशंसुस् सत्राजिद् गिरं अनु जनास् त्वां मणि हरं
जनानां पीयूषं भवति गुणिनां दोष कणिका ।
ततस् सर्वज्ञोऽपि स्वजन सहितो मार्गण परः
प्रसेनं तं दृष्ट्वा हरिमपि गतोऽभूः कपि गुहाम् ॥ ॥80-3॥

भवंत मवितर्कयन् अति वयास् स्वयं जांबवान्
मुकुंद शरणं हि मां क इह रोद्धु मित्यालपन् ।
विभो रघुपते हरे जय जयेत्यलं मुष्टिभिः
चिरं तव समर्चनं व्यधित भक्त चूडामणिः ॥ ॥80-4॥

बुध्वाऽथ तेन दत्तां नव रमणीं वर मणिं च परि गृह्णन् ।
अनुगृह्णन् नमु मागाः सपदि च सत्राजिते मणिं प्रादाः ॥ ॥80-5॥

तदनु स खलु ब्रीला लोलो विलोल विलोचनां
दुहितर महो धीमान् भामां गिरैव परार्पिताम् ।
अदित मणिना तुभ्यं लभ्यं समेत्य भवानपि
प्रमुदित मनास् तस्यै वादान् मणिं गहनाशयः ॥ ॥80-6॥

व्रीलाकुलां रमयति त्वयि सत्यभामां
कौंतेय दाह कथयाथ कुरून् प्रयाते ।
ही गांदिनेय कृत वर्म गिरा निपात्य
सत्राजितं शतधनुर् मणि माजहार ॥ ॥80-7॥

शोकात् कुरू नुपगता मवलोक्य कांतां
हत्वा द्रुतं शतधनुं समहर्षयस् ताम् ।
रत्ने सशंक इव मैथि लगेहमेत्य
रामो गदां सम शिशिक्षत धार्तराष्ट्रम् ॥ ॥80-8॥

अक्रूर एष भगवन् भव दिच्छयैव
सत्राजितः कुचरितस्य युयोज हिंसाम् ।
अक्रूरतो मणि मनाहृतवान् पुनस् त्वं
तस्यैव भूति मुपधातु मिति ब्रुवंति ॥ ॥80-9॥

भक्तस् त्वयि स्थिरतरस् स हि गांदिनेयः
तस्यैव कापथ मतिः कथ मीश जाता ।
विज्ञानवान् प्रशमवान् अह मित्यु दीर्णं
गर्वं ध्रुवं शमयितुं भवता कृतैव ॥ ॥80-10॥

यातं भयेन कृतवर्म युतं पुनस्तं
माहूय तद् विनिहितं च मणिं प्रकाश्य ।
तत्रैव सुव्रत धरे विनिधाय तुष्यन्
भामा कुचांत शयनः पवनेश पायाः ॥ ॥80-11॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥
॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नमः॥